

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Az olvasókban él egy idealizált kép. Az író ül az asztalánál, legépel, ami épp eszébe jut, majd kész is a regény. Egy jó történethez azonban ennél sokkal több kell. Ahogy mondani szokás, ez csapatmunka. Bár a *Farkas a ködben* borítóján az én nevem szerepel, rengetegen járultak hozzá ahhoz, hogy a végeredmény egy élvezhető krimi legyen.

Kozma Réka, köszönöm neked azt a felejthetetlen regénytervező kurzust, nélküled sosem lett volna merszem belevágni egy ilyen történetbe.

Wágner Szilárd, köszönöm, hogy kiírtatok azt a bizonyos detektíves novellapályázatot, ami elindította bennem a *Farkas a ködben* első fejezetét, még ha végül nem is nálatok landolt ez a nem-is-novella. Valamint köszönöm az előolvasást és az őszinte meglátásaidat.

Róbert Katalinnak szeretném megköszönni a szuper szakmai tanácsait az előszerkesztés során. Ha te nem vagy, a kiadó talán sosem fogadja be a kéziratot.

Köszönöm a Maxim Kiadó fantasztikus csapatának a támogató hozzáállást, és persze legfőképp, hogy adatok egy esélyt, és hittetek bennem és a farkasomban, még egy ilyen nehéz könyvpiaci helyzetben is. Igyekszem méltó lenni a bizalmatokra.

Kiscsatári Zsófia, köszönöm a végtelenül profi és alapos szerkesztést, ahogy az én „nem rossz” művemből csináltál egy elképesztően ütős regényt.

Balogh Mariannának köszönet az utolsó körös előolvasásért, és hogy nem találtad ki a végét. Utáltam volna, ha leadás előtt pár nappal át kell írnom az egészet.

Hálával tartozom Simon Erika magándetektívnek, amiért ismeretlenül is rám szánta az idejét, hogy elolvassa a kéziratot, és szakmai véleményt mondjon, valamint köszönöm a hosszú kávézásunk során megosztott sztorikat és izgalmas kulisszatitkokat.

Vecsei Anna, köszönöm, hogy elolvastad a pszichiátriai részeket, és megosztottad velem az értékes észrevételeidet.

Telek Zsuzsa, köszönöm a segítséget. Ha most leírnám, miben, azzal elspoilereznék egy csomó részt, de te tudod, miről van szó.

Végh Fruzi, köszönöm a rengeteg biztatást, a sokszor éjszakába nyúló beszélgetéseket, az elképesztően profi előolvasást, és hogy felhívtad a figyelmemet, mennyiszer használok a “hirtelen” szót (a Ctr+F szerint 154-szer). Húztam belőle, amennyire csak tőlem tellett.

Ange Bohus, köszönöm a hasznos tanácsaidat a marketing terén, Firgi-Kator Judit, neked pedig köszönöm, hogy a várakozás hosszú hónapjai alatt meghallgattál, és tartottad bennem a lelket.

Stefanie D. Lauren, köszönöm a rengeteg poént és nevetést, és hogy az elmúlt években bármelyik nap bármelyik szakaszában vevő voltál rá, hogy az írásról dumáljunk (akkor is, amikor már mindenki másnak az agyára mentem).

Havas Juli, ha megtehetném, egy teljes oldalnyi köszönetet szentelnék csak neked. Nem csak a karaktereimnek voltál az orvosa, miközben, ha kellett, megmentetted az életüket (akár tőlem, például, amikor nyaki vágott sebre akartam szorítókötet tenni), máskor pedig segítettél eltenni láb alól őket (mert az én módszeremmel nem “megfelelően” haltak volna meg). De az elmúlt években egy személyben voltál az íróársam, a coach-om, a pszichológusom, a marketingesem, a menedzserem, és azt hiszem, nyugodtan elmondhatom: a barátom is. Sosem lehetek elég hálás neked.

Nem utolsósorban szeretném megköszönni mindenkinek, aki követi a Facebook oldalamat. Elképesztően jó közösség vagytok, és hálás vagyok, amiért ilyen lelkesen lájkoltok, kommenteltek és nem hagytok elsüllyedni a közösségi média viharos tengerében.

És persze köszönöm a családomnak, akik támogattak és elviseltek (ami nem mindig volt egyszerű: ha írói válságban voltam, azért, ha nagyon jött az ihlet, akkor azért). Szeretlek titeket.